

Dosarul nr. 2ra-758/22
2-19152731-01-2ra-26052022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: D. Șuşchevici
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Anton, I. Secrieru, A. Panov

ÎNCHEIERE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vitali Cotruc,
în cauza civilă cu valoare redusă intentată la cererea de chemare în judecată
depusă de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr.14 din
Chișinău în procedura falimentului împotriva lui Valeri Catruc și Vitali Catruc cu
privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice,
împotriva deciziei din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 18 septembrie 2019, ÎMGFL nr.14 din Chișinău în procedura falimentului a
depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeri Catruc și Vitali Catruc,
prin care a solicitat încasarea, în mod solidar, a datoriei pentru consumul energiei
termice în suma totală de 4 474,57 de lei, neachitată în perioada de până la 1 august
2019, la imobilul din xxxxx și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, potrivit contractului de livrare-utilizare a
energiei termice în apă caldă nr. 6014 din 2 octombrie 2006, încheiat între SA
„Termoelectrica” (până la redenumire - SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr.
2” din Chișinău — succesorul în drepturi al SA „Termocom” în procedura
falimentului) și ÎMGFL nr. 14 din Chișinău în proces de insolvabilitate, ultimul și-a
asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate.

Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 11 octombrie 2018
datoria la consumul de energie termică constituie suma de 31 662 256,70 de lei,
devenind de fapt debitorul SA „Termoelectrica”. Locatarii blocurilor locative
gestionate de ÎMGFL nr. 14 din Chișinău în proces de insolvabilitate, au beneficiat
nemijlocit de serviciile de încălzire, apă caldă prestate și au obligația de a achita în
termen contravaloarea conform facturilor (bonurilor de plată) primite (art. 25 alin.
(1) din Legii nr. 1402/24 octombrie 2002 serviciilor publice de gospodărie
comunală).

În caz de neachitare de către proprietarii /chiriașii /locatarii apartamentelor
/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat a datoriilor la
serviciile locativ-comunale, inclusiv serviciile — încălzire, apă caldă, ÎMGFL nr.

14 din Chișinău în proces de insolvență este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei și chiar are obligația de a o face, pentru a stinge creanța sa față de SA „Termoelectrica”, din contul achitărilor efectuate de către sub consumatorii restanți.

Conform informației din Registrul bunurilor imobile, pârâții sunt proprietarii imobilului din xxxxx. Ultimii au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare, fapt pentru care au deschis cont personal la gestionarul fondului locativ.

Conform informației privind situația despre achitarea energiei termice pârâții până la data de 1 august 2019, au acumulat o datorie pentru energia termică (încălzire, apă caldă) în mărime de 4 474,57 de lei.

Prin hotărârea din 25 mai 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a admis integral acțiunea depusă de ÎMGFL nr.14 din Chișinău în procedura falimentului împotriva lui Valeri Catruc și Vitali Catruc cu privire la încasarea datoriei pentru consumul energiei termice.

S-a încasat în mod solidar de la Valeri Catruc și Vitali Catruc în beneficiul ÎMGFL nr.14 din Chișinău în procedura falimentului, suma datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 4 474,57 de lei.

S-a încasat în mod solidar de la Valeri Catruc și Vitali Catruc taxa de stat în beneficiul Statului în sumă de 270 de lei.

Vitali Catruc a declarat apelul împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Vitali Catruc și s-a menținut hotărârea din 25 mai 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei, Colegiul instanței de apel a conchis că este corectă hotărârea primei instanțe prin care s-a încasat în mod solidar din contul pârâților în beneficiul ÎMGFL nr. 14 din Chișinău în proces de insolvență, datoria pentru consumul energiei termice în sumă de 4 474,57 de lei, neachitată în perioada de până la 1 august 2019, la imobilul din xxxxx, or pârâții au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare, fapt pentru care au deschis cont personal la gestionarul fondului locativ.

Totodată, a menționat că, apelantul nu a prezentat instanței de apel careva probe privind contestarea facturilor lunare despre livrarea energiei termice s-au a metodei de calculare a datoriei acumulate în sumă de 4 474,57 lei.

A reținut că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina proprietarilor/locatarilor apartamentului nr.7 din xxxx, Vitali Catruc și Valeri Catruc, care au neglijat obligațiile de plată, în pofida faptului că au fost înștiințat prin intermediul facturilor de plată despre riscul de a fi acționați în judecată în cazul neachitării plăților restante.

La 11 mai 2022, Vitali Catruc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând repunerea în termenul de declarare a recursului, admiterea acestuia, casarea deciziei și a hotărârii, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, în temeiul prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură civilă.

Recurentul consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată (art. 391 alin. (1) din Codul civil), iar concluziile acestora sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

A susținut că a prezentat calculele pentru energie termică pentru ultimii 3 ani (f.d.38), adică pentru perioada august 2016 - august 2019, reieșind din calculele prezentate de reclamant (f.d.11-13, 14). Conform acestor calcul, suma pentru energie termică pentru perioada august 2016 - august 2019, constituie 1 148,50 de lei.

Însă, instanțele de judecată nu au dat nici o apreciere înscrisurilor date, iar instanța de apel și-a argumentat soluția cu aceleași argumente ca și prima instanța.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Referitor la termenul de declarare a recursului, Colegiul reține următoarele.

Din materialele dosarului rezultă că, copiile deciziei din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău au fost expediate părților la 24 noiembrie 2018 (f.d.114).

Totodată, potrivit recipisei de la fila dosarului 127, Vitali Catruc a recepționat decizia la 20 ianuarie 2022.

Potrivit pct.5.1.1 din Dispoziția nr.5 din 2 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, s-a suspendat de drept examinarea de către instanțele de judecată a cauzelor civile.

Conform 5.1.2 din Dispoziția nr.5 din 2 martie 2022, termenele de exercitare a cailor de atac în cauzele civile care se suspendă de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei dispoziții, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență. În cauzele care se suspendă de drept, în care au fost exercitate căi de atac până la data emiterii prezentei dispoziții, dosarele se înaintează instanței competente după încetarea stării de urgență.

Conform pct.5.1.3 din Dispoziția nr.5 din 2 martie 2022, după încetarea stării de urgență, judecarea cauzelor civile suspendate de drept conform prezentei dispoziții, se reia din oficiu. În termen de 10 zile de la încetarea stării de urgență, instanța de judecată va lua măsuri pentru fixarea termenelor de judecată și citarea părților.

În conformitate cu pct. 1 din Dispoziția nr. 13 din 31 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, s-au anulat măsurile specifice în domeniul justiției și s-a abrogat punctul 5 din Dispoziția nr.5 din 2 martie 2022, cu modificările ulterioare, a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, începând cu data de 4 aprilie 2022.

Având în vedere prevederile dispozițiilor menționate, Colegiul reține că la caz termenul de declarare a recursului împotriva deciziei din 28 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a întrerupt la data de 2 martie 2022 și, începând cu data de 4 aprilie 2022, a început curgerea unui nou termen de 2 luni pentru declararea recursului împotriva deciziei menționate.

Din aceste considerente, Colegiul consideră inoportună expunerea asupra cererii de repunere în termen, având în vedere că s-a constatat că recursul depus la 11 mai 2022, a fost declarat în termenul legal de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Curtea Supremă de Justiție a expediat ÎMGFL nr.14 din Chișinău în procedura falimentului cererea de recurs la 26 mai 2022, informând despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței. Însă până la data examinării admisibilității recursului, referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.

230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Vitali Catruc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Vitali Catruc.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh